

Oponentní posudek k disertační práci

“Návrh modelu systému řízení inovačních procesů ve VTP v podmínkách ČR“

Autorka disertační práce: Ing. Jindřiška Ondráčková

Oponent: doc. Dr. Ing. Drahomíra Pavelková, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta managementu a ekonomiky

Disertační práce “Návrh modelu systému řízení inovačních procesů ve VTP v podmínkách ČR“ je zaměřena na problematiku vysoce aktuální. Řeší téma, které je významné pro podporu efektivního rozvoje činností vědeckotechnických parků, zejména těch, které vznikají při univerzitách. Těchto parků vznikla v posledních letech celá řada a další parky vzniknou v souvislosti s masivní podporou evropských fondů. V rámci České republiky podobný model zatím zpracovaný nebyl.

Práce je strukturována do sedmi nosných kapitol.

V první části disertační práce je popsán současný stav zkoumané problematiky zaměřený na zhodnocení významu řízení procesů výzkumu, vývoje a inovací a podpoře těchto procesů v podmínkách České republiky. Je zde charakterizována role vědeckotechnických parků, potřeby inovačních firem a typy spolupráce. Závěr této kapitoly tvoří východiska pro disertační práci, na základě kterých jsou v další kapitole stanoveny hypotézy, vymezeny cíle práce, metody a postupy pro jejich dosažení. Autorka si stanovila jako základní cíl navrzení modelu systému řízení inovačních procesů ve VTP v podmínkách ČR. Dále potom stanovuje dílčí cíle tak, aby bylo možné naplnit cíl základní. Navržené metody a postupy jsou adekvátní pro zpracování dané problematiky i vzhledem ke stanoveným cílům.

Třetí kapitola disertační práce představuje obecně-teoretickou část zaměřenou na strategii řízení inovačních procesů a metody a nástroje používané při řízení inovačních procesů. Autorka charakterizuje specifika procesu řízení aplikovaného výzkumu a vývoje a popisuje nástroje technologického transferu a komercializace výstupů výzkumu. Věnuje se také problematice řízení znalostí v inovačních organizacích. Tato část představuje výstupy

kritické literární rešerše domácích a zahraničních zdrojů. Použitá literatura a další zdroje jsou dostačující, autorka přesvědčivě prokázala svou schopnost s nimi pracovat.

Kapitola čtvrtá představuje již praktický výzkum samotné autorky v podobě dotazníkového šetření doplněného o rozhovory ve vědeckotechnických parcích v ČR a v zahraničí. Jsou zde podrobně prezentovány závěry ze statistického vyhodnocení výzkumu. Domácí i zahraniční VTP byly brány do vzorku pro vyhodnocení dohromady, což neumožňuje jednoduše identifikovat rozdíly, pokud nějaké v odpovědích nastaly. V komentářích k jednotlivým výsledkům se toto rozlišení sporadicky objevuje. Šetření bylo primárně zaměřené na strategii řízení, klíčové procesy řízení inovačních aktivit, metody a nástroje řízení a hodnocení inovačních aktivit. Respondenti byli také dotazováni na formy realizace výstupů inovačních procesů, externí spolupráci a vzdělávání pro řízení inovačních procesů.

Výstupy z teoretické části, dotazníkového šetření a vlastních praktických zkušeností autorky vyústily v páté kapitole v návrh procesního modelu řízení vědeckotechnických parků. Model je autorkou velmi přehledně zpracován a popsán v podobě hlavních procesů a jejich vzájemné provázanosti. Dále je model doplněn o metody a postupy použitelné v jednotlivých dílčích krocích vybraných procesů. Tato část je zpracována pouze povrchně a ne příliš systematicky. Přehledně a srozumitelně je zpracována část zaměřena na vzdělávání zaměstnanců v procesně řízeném VTP.

K přínosům práce patří i zařazení problematiky projektově orientovaných studijních programů, které lze účinně realizovat právě v tandemu VTP a univerzity. Zde ovšem chybí podrobnější analýza již existujících programů a je zde více-méně pouze konstatováno, že takové programy se již v ČR i v zahraničí úspěšně realizují.

Šestá kapitola je věnovaná verifikaci hypotéz a sedmá kapitola shrnutí přínosů pro teorii, vědu a praxi.

Disertační práce obohacuje teorii a obsahuje výsledky bezprostředně použitelné v praxi. Cíle, které si autorka vytýčila v úvodu práce, byly splněny. Je potřebné ocenit snahu autorky o komplexní přístup ke zpracování tématu s využitím praktických zkušeností z řízení podniku i vědeckotechnického parku.

Pro doplnění doporučuji, aby v rámci obhajoby byly zodpovězeny následující otázky:

- 1) V čem spatřujete významné rozdíly pro činnost vědeckovýzkumných parků a center transferu technologií v České republice a ve vyspělých

zemích světa? Ovlivňují tyto rozdíly modely řízení inovačních procesů, které by měly být aplikovány?

- 2) Jak ovlivnila činnost vědeckotechnických parků krize? Jsou VTP a centra transferu technologií jednou z možností, jak lze řešit výkyvy v ekonomické prosperitě zemí?

Formální úprava disertační práce i jazyková úroveň odpovídá požadavkům na tyto práce kladené.

Publikační činnost autorky je dostatečná, jedná se převážně o příspěvky ve sbornících z domácích konferencí a v časopisech.

Závěrem konstatuji, že disertační práce, která byla předložena k oponentuře, **odpovídá požadavkům kladeným na její zpracování a doporučuji ji k obhajobě.** Svou aktuálností a úrovní zpracování významně přispěje k rozvoji odborné problematiky řízení inovačních procesů ve vědeckotechnických parcích. Je nesporné, že její zpracování také přispělo k osobnímu růstu autorky disertační práce v uvedené oblasti.

Ve Zlíně 16.4.2010

doc. Dr. Ing. Drahomíra Pavelková
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně,
Fakulta managementu a ekonomiky